Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0331/2017 }
B8-0333/2017 }
B8-0338/2017 }
B8-0341/2017 }
B8-0342/2017 } RC1

17.5.2017

FÆLLES BESLUTNINGSFORSLAG

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4

til erstatning af beslutningsforslag fremsat af grupperne:
S&D (B8-0331/2017)
ECR (B8-0333/2017)
ALDE (B8-0338/2017)
Verts/ALE (B8-0341/2017)
PPE (B8-0342/2017)

om EU-strategien for Syrien
(2017/2654(RSP))

Cristian Dan Preda, Arnaud Danjean, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Sandra Kalniete, David McAllister, Michael Gahler, Eduard Kukan, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Tokia Saïfi
for PPE-Gruppen
Victor Boştinaru, Elena Valenciano, Knut Fleckenstein, Neena Gill
for S&D-Gruppen
Charles Tannock, Raffaele Fitto, Jana Žitňanská, Ruža Tomašić, Geoffrey Van Orden, Branislav Škripek
for ECR-Gruppen
Marietje Schaake, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Marielle de Sarnez, Martina Dlabajová, María Teresa Giménez Barbat, Marian Harkin,

Ivan Jakovčić, Petr Ježek, Ilhan Kyuchyuk, Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Jozo Radoš, Jasenko Selimovic, Hannu Takkula, Pavel Telička, Ramon Tremosa i Balcells, Ivo Vajgl, Hilde Vautmans, Cecilia Wikström
for ALDE-Gruppen
Barbara Lochbihler
for Verts/ALE-Gruppen

Europa-Parlamentets beslutning om EU-strategien for Syrien
(2017/2654(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til sine tidligere beslutninger om Syrien,

– der henviser til den fælles meddelelse af 14. marts 2017 til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen "Elementer i en EU-strategi for Syrien"[1] og til Rådets konklusioner af 3. april 2017 om Syrien, der tilsammen udgør den nye EU-strategi for Syrien,

– der henviser til formændenes erklæring af 5. april 2017 fra konferencen om støtte til Syriens og regionens fremtid,

– der henviser til redegørelse af 30. december 2016 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) om meddelelse om indstilling af kamphandlingerne i Syrien og redegørelse af 23. marts 2017 om Syrien og til den erklæring, som NF/HR har fremsat på vegne af EU den 9. december 2016 om situationen i Aleppo,

– der henviser til de erklæringer, som NF/HR har fremsat den 6. april 2017 om det påståede angreb med kemiske våben i Idlib i Syrien og den 7. april 2017 om USA's angreb i Syrien,

– der henviser til Rådets afgørelser om EU's restriktive foranstaltninger mod dem, der er ansvarlige for voldelig undertrykkelse i Syrien, herunder afgørelserne af hhv. 14. november 2016 og 20. marts 2017,

– der henviser til rapporter fra den uafhængige internationale undersøgelseskommission om Syrien, der er nedsat af FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC), og til UNHRC's resolutioner om Den Syriske Arabiske Republik,

– der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner om Daesh og al-Nusra-fronten og om konflikten i Den Syriske Arabiske Republik, navnlig resolution 2218 (2013), 2139 (2014), 2165 (2014), 2191 (2014), 2199 (2015), 2254 (2015), 2258 (2015), 2268 (2016), 2328 (2016), 2332 (2016), og 2336 (2016),

– der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) af 31. oktober 2000 om kvinder og fred og sikkerhed,

– der henviser til FN's Generalforsamlings resolution A/71/L.48 af 19. december 2016 om oprettelse af en international, upartisk og uafhængig mekanisme til at bistå ved efterforskningen og retsforfølgningen af de ansvarlige for de alvorligste forbrydelser i henhold til folkeretten, der siden marts 2011 er begået i Den Syriske Arabiske Republik,

– der henviser til Genèvekommunikéet fra 2012,

[1] JOIN(2017)11.

– der henviser til De Forenede Nationers pagt og til alle FN-konventioner, som Syrien har tiltrådt,

– der henviser til Romstatutten og Den Internationale Domstols grundlæggende dokumenter,

– der henviser til ad hoc-domstole, herunder ICTY, ICTR og det særlige tribunal for Libanon,

– der henviser til Genèvekonventionerne fra 1949 og tillægsprotokollerne dertil,

– der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,

A. der henviser til, at krigen i Syrien har udviklet sig til en af de værste humanitære kriser, som verden har oplevet siden Anden Verdenskrig, og stadig har katastrofale og tragiske følger for Syriens befolkning; der henviser til, at snesevis af civile, herunder børn, har været mål herfor og fortsat lider i denne brutale borgerkrig, og at over 400 000 personer har mistet livet, siden konflikten i Syrien brød ud i 2011; der henviser til, at over 13,5 millioner mennesker i Syrien – næsten tre fjerdedele af den tilbageblevne befolkning – har akut behov for nødhjælp som f.eks. medicinsk bistand og fødevarebistand, vand og husly; der henviser til, at 6,3 millioner mennesker er internt fordrevne, og 4,7 millioner lever i utilgængelige og belejrede områder og 5 millioner lever som flygtninge i nabolandene eller i regionen som helhed; der henviser til, at krisen i Syrien i stigende grad har en destabiliserende virkning på regionen;

B. der henviser til, at EU og medlemsstaterne siden krigsudbruddet i 2011 og indtil januar 2017 har bidraget kollektivt med over 9,4 mia. EUR som reaktion på den syriske krise både inden for Syrien og i regionen, således at EU er den største donor; der henviser til, at EU har også ydet væsentlig støtte til nabolandene, der huser flygtninge;

C. der henviser til, at de krænkelser, der er blevet begået under den syriske konflikt, omfatter såvel målrettede som vilkårlige angreb på civile, udenretlige drab, tortur og mishandling, tvangsforsvindinger, masseanholdelser og vilkårlige anholdelser, kollektive afstraffelser, angreb på sundhedspersonale og nægtelse af mad og vand; der henviser til, at Assad-regimet angiveligt er ansvarligt for hængninger, tortur og udenretslige drab i massivt omfang i sine detentionsfaciliteter; der henviser til, at den syriske regering forsætligt har afskåret civile fra nødvendige varer og tjenesteydelser, herunder fødevare- og vandforsyning samt lægehjælp; der henviser til, at angrebene og udsultningen af civile gennem belejring af befolkede områder som en krigstaktik udgør et klart brud på den humanitære folkeret; der henviser til, at disse forbrydelser hidtil er forblevet ustraffede;

D. der henviser til, at ISIS/Daesh og andre jihadistgrupper har begået barbariske grusomheder, herunder anvendelse af brutale henrettelser og seksuel vold, bortførelse, tortur, tvungne konverteringer og slaveri af kvinder og piger; der henviser til, at børn er blevet rekrutteret og udnyttet i terrorangreb; der henviser til, at der er alvorlige bekymringer for trivslen blandt de befolkninger, der i øjeblikket er under ISIS/Daeshs kontrol, og for den mulige udnyttelse af dem som menneskelige skjold under befrielsesfelttoget; der henviser til, at disse krænkelser kan udgøre krigsforbrydelser,

forbrydelser mod menneskeheden og folkedrab;

E. der henviser til, at den våbenhvile, som trådte i kraft den 30. december 2016, ikke bliver overholdt, idet adskillige krænkelser i hele Syrien og alvorlige hændelser har fundet sted, som f.eks. det kemiske angreb i Khan Sheyhoun, der angiveligt blev begået af regimet, og bombeangrebet mod busser, der kørte evakuerede ud af de belejrede byer Foah og Kefraya til regeringskontrollerede områder; der henviser til, at dusinvis af mennesker, heriblandt børn, er blevet dræbt, og at mange flere er blevet såret;

F. der henviser til, at flere undersøgelser har vist, at Assads styrker har anvendt kemiske våben med det formål at skade og dræbe civile, i strid med en aftale fra 2013 om at udrydde disse våben; der henviser til, at det seneste tilfælde af brug af masseødelæggelsesvåben mod civile fandt sted den 4. april 2017 i Khan Sheyhoun i Idlibprovinsen, hvor mindst 70 civile, heraf mange børn, blev dræbt og flere hundrede såret; der henviser til, at Rusland den 12. april 2017 nedlagde veto mod en resolution fra FN's Sikkerhedsråd, som fordømte den rapporterede brug af forbudte kemiske våben i Syrien og opfordrede den syriske regering til at samarbejde om en efterforskning af hændelsen; der henviser til, at USA har meddelt EU, at man fra amerikansk side vurderer, at det syriske regime har brugt kemiske våben, og at USA derfor har foretaget et angreb på Al-Shayrat-luftbasen i Homs-provinsen i Syrien med det formål at forebygge og afskrække fra spredning og brug af kemiske våben;

G. der henviser til, at EU i marts 2017 tilføjede fire højtstående syriske militære embedsmænd på sanktionslisten for deres rolle i anvendelsen af kemiske våben over for civilbefolkningen i overensstemmelse med EU's politik til bekæmpelse af spredning og anvendelse af kemiske våben;

H. der henviser til at Kommissionens formand, Jean-Claude Juncker, nævnte behovet for en EU-strategi for Syrien i sin tale om Unionens tilstand i september 2016; der henviser til, at Europa-Parlamentet i oktober opfordrede næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant, Federica Mogherini, til at sikre, at en ny strategi for Syrien tilstræber en politisk løsning i Syrien og bl.a. omfatter kontrol- og håndhævelsesinstrumenter med henblik på at styrke overholdelsen af forpligtelser, som er indgået inden for rammerne af den internationale støttegruppe for Syrien;

I. der henviser til, at målet med EU-strategien for Syrien er at skitsere, hvorledes EU mere synligt og effektivt kan bidrage til en varig politisk løsning i Syrien under den nuværende ramme vedtaget i FN-regi og støtte genopbygningen efter igangsættelsen af en troværdig politisk overgang; der henviser til, at denne strategi indeholder seks hovedindsatsområder, nemlig: afslutning af krigen gennem en ægte politisk overgangsproces, fremme af en reel og inkluderende overgangsproces, opfyldelse af de mest udsatte syreres humanitære behov, fremme af demokrati og menneskerettigheder, fremme af retsforfølgning for krigsforbrydelser samt understøttelse af den syriske befolknings og det syriske samfunds modstandsdygtighed;

J. der henviser til, at EU den 5. april 2017 var medarrangør af en konference om støtte til Syriens og regionens fremtid, som samlede repræsentanter for over 70 lande samt for internationale organisationer og det internationale og det syriske civilsamfund; der henviser til, at der ved Bruxelleskonferencen blev opnået enighed om en holistisk

tilgang til håndtering af krisen i Syrien med yderligere finansiel støtte til at kunne reagere på den humanitære situation på 3,47 mia. EUR for 2018-2020, herunder 1,3 mia. EUR fra EU, som er den største donor i denne krise; der henviser til, at visse internationale finansielle institutioner i tilgift har givet tilsagn om at yde omtrent 27,9 mia. EUR i lån; der henviser til, at udgifterne til genopbygning af Syrien anslås til ca. 200 mia. USD;

K. der henviser til, at EU anerkender og støtter de anstrengelser, som Tyrkiet, Libanon og Jordan – Syriens nabolande, der huser det største antal flygtninge – har gjort sig;

L. der henviser til, at der den 4. maj 2017 blev indgået en aftale om etablering af fire nedtrapningszoner mellem Rusland, Iran og Tyrkiet i Astana (Kasakhstan); der henviser til, at de tre signatarstater skal fungere som garanter for en seks måneders våbenhvile, som kan forlænges, herunder gennem væbnede observatører på stedet; der henviser til, at denne aftale omfatter et flyveforbud for Assadregimet i disse zoner og uhindret humanitær adgang til de oprørskontrollerede zoner; der henviser til, at en ny runde af FN-ledede forhandlinger er blevet indledt i denne uge i Genève, ligesom en ny runde af russiskledede forhandlinger er berammet til midten af juli i Kasakhstan;

M. der henviser til, at EU gentagne gange har anført, at der ikke er en militær løsning på konflikten i Syrien, og at kun en syriskledet og inkluderende overgang kan sætte en stopper for det syriske folks uacceptable lidelser; der henviser til, at selv om det er klart, at genopbygningen først kan begynde efter en politisk aftale, bør forsoningsindsatsen begynde så hurtigt som muligt og støttes af EU med det formål at sikre langsigtet stabilitet; der henviser til, at i denne sammenhæng er både det at finde frem til sandheden, fremme ansvarliggørelse og et retsopgør og amnesti afgørende;

1. bifalder EU-strategien for Syrien, herunder EU's strategiske mål for Syrien og EU's målsætninger for Syrien samt resultatet af Bruxelleskonferencen, der sikrede flerårige tilsagn; opfordrer indtrængende alle parter og internationale donorer til at overholde deres forpligtelser i fuldt omfang og fortsætte deres støtte i fremtiden;

2. fordømmer endnu en gang på det kraftigste de grusomheder og udbredte krænkelser af menneskerettighederne og den humanitære folkeret, der er begået af alle parter i konflikten, navnlig Assad-regimets styrker med støtte fra dets allierede, Rusland og Iran, samt af ikkestatslige væbnede grupper, navnlig ISIS/Daesh og Jabhat Fateh al-Sham; understreger sin holdning, at de ansvarlige for brud på den humanitære folkeret og menneskerettighedslovgivningen skal drages til ansvar; opfordrer alle stater til at anvende princippet om universel jurisdiktion i bekæmpelsen af straffrihed og hilser de skridt, som en række af EU's medlemsstater har truffet i den forbindelse, velkommen, herunder en spansk domstols beslutning for nylig om at behandle en strafferetlig klage mod ni syriske efterretningsofficerer vedrørende tortur og andre krænkelser af menneskerettighederne; gentager sin opfordring til EU og dets medlemsstater om at undersøge, i tæt samarbejde med ligesindede lande, muligheden for oprettelse af en krigsforbryderdomstol for Syrien, i afventning af en vellykket overdragelse til Den Internationale Straffedomstol; understreger, at de, der begår forbrydelser mod religiøse og etniske mindretal samt andre grupper, også bør retsforfølges; er fortsat overbevist om, at der hverken kan opnås nogen effektiv konfliktløsning eller varig fred i Syrien, uden at alle, der har begået forbrydelser under konflikten, drages til ansvar;

3. fordømmer i de stærkest mulige vendinger det gruopvækkende kemiske luftangreb på byen Khan Sheyhoun i Idlib-provinsen den 4. april 2017, der kostede mindst 70 civile, herunder børn og nødhjælpsarbejdere, livet, og hvor mange ofre viste symptomer på gasforgiftning; bemærker, at påstanden om, at der er anvendt kemiske våben, er blevet bekræftet af den foreløbige vurdering, der blev gennemført af undersøgelsesmissionen under Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben (OPCW); understreger Syriens forpligtelse til at efterkomme henstillingerne fra OPCW's undersøgelsesmission og den fælles OPCW-FN-undersøgelsesmekanisme ved at give øjeblikkelig og uhindret adgang til og anerkende retten til at kontrollere hvert eneste område; understreger, at de ansvarlige for disse overgreb vil blive stillet for en domstol; beklager dybt Ruslands gentagne vetoer i FN's Sikkerhedsråd, herunder til en resolution fra Sikkerhedsrådet, der fordømmer det seneste angreb og opfordrer til en international undersøgelse;

4. glæder sig over oprettelsen af en international, upartisk og uafhængig mekanisme til at bistå ved efterforskningen og retsforfølgningen af de ansvarlige for de alvorligste forbrydelser i henhold til folkeretten, der siden marts 2011 er begået i Den Syriske Arabiske Republik; beklager dybt, at denne mekanisme endnu ikke er fuldt ud finansieret; opfordrer alle medlemsstaterne til at indfri deres løfter i denne henseende;

5. står fortsat ved, at Syrien skal bevares som en enhed med suverænitet, territorial integritet og uafhængighed, og fastholder sin støtte til en stærk strategi for "hele Syrien" og en demokratisk fremtid for det syriske folk; insisterer på, at en syrisk ledet politisk proces, der fører til frie og retfærdige valg, der fremmes og overvåges af De Forenede Nationer og afholdes på grundlag af en ny forfatning, er den eneste måde at genskabe roen i landet på; gentager over for at alle parter, at en landsdækkende inklusiv våbenhvile og en fredelig og gensidigt acceptabel løsning på den syriske krise kan opnås under FN's auspicier og i overensstemmelse med Genèvekommunikéet fra 2012 og FN's Sikkerhedsråds resolution 2254 (2015) med støtte fra FN-generalsekretærens særlige udsending til Syrien, Staffan de Mistura, og vigtige internationale og regionale aktører;

6. bemærker det seneste memorandum om oprettelse af nedtrapningszoner i Syrien og støtter hensigten om at styrke våbenhvilen, bringe regimets luftvåbens overflyvning af nedtrapningsområderne til ophør og skabe betingelser for humanitær adgang, lægehjælp, civile flygtninges tilbagevenden til deres hjem og genetablering af ødelagt infrastruktur; fremhæver imidlertid oppositionens bekymringer for, at aftalen kan føre til etablering af indflydelseszoner og deling af Syrien; opfordrer alle parter til at gennemføre Astana-aftalerne og opfordrer de tre garanter til at sikre, at våbenhvilen overholdes; understreger betydningen af at fjerne enhver tvetydighed med hensyn til grupper, som ikke er omfattet af våbenhvilen, og opfordrer alle parter, herunder Tyrkiet, til at sikre, at memorandummet ikke gør det nemmere at angribe styrker, som er allieret med den moderate opposition, eller dem, der kæmper i den internationale koalition mod ISIS/Daesh; understreger, at der bør sikres international overvågning af gennemførelsen, og støtter et stærkt FN-engagement,

7. opfordrer indtrængende Den Russiske Føderation og Den Islamiske Republik Iran til at bruge deres indflydelse på det syriske regime, så det accepterer og aktivt tilstræber et fornuftigt kompromis, der vil sætte en stopper for borgerkrigen og bane vejen for en

inklusiv og ægte overgang; opfordrer EU og dets medlemsstater til fortsat at støtte den moderate opposition, identificere og isolere radikaliserede elementer og fremme forsoning; opfordrer medlemmerne af Den Høje Forhandlingskomité (komitéen) til fortsat at engagere sig i de FN-formidlede forhandlinger i Genève;

8. er overbevist om, at EU er nødt til at involvere sig mere aktivt og udnytte sit betydelige finansielle bidrag efter konflikten til at spille en betydelig rolle i forhandlingsindsatsen under den nuværende ramme vedtaget i FN-regi og sikre den politiske overgang ved at udvikle en politik, der tager sigte på at bringe parterne tættere sammen, og intensivere sin indsats på områder, hvor EU kan tilføre en merværdi; støtter de igangværende bestræbelser, som NF/HR har gjort for at nå ud til de vigtigste aktører i regionen med henblik på at sikre politisk overgang, forsoning efter konflikten og genopbygning; opfordrer indtrængende NF/HR til at begynde på at udarbejde en konkret plan for EU's engagement i genopbygningen af Syrien og tage sigte på inklusive og fælles tiltag med de vigtigste internationale organisationer og finansielle institutioner samt de regionale og lokale aktører; fremhæver imidlertid betydningen af, at syrerne selv får ejerskab af genopbygningen efter konflikten;

9. understreger den afgørende betydning af det arbejde, der gøres af lokale og internationale civilsamfundsorganisationer og NGO'er for at dokumentere krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden og andre krænkelser, herunder ødelæggelse af kulturarv; opfordrer EU og dets medlemsstater til at yde yderligere og fuldstændig bistand til disse aktører; opfordrer EU og dets medlemsstater til i tilstrækkelig grad at finansiere organisationer, der arbejder med open source-undersøgelser og digital indsamling af beviser på krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, med henblik på at sikre ansvarliggørelse og bringe gerningsmændene for en domstol;

10. hilser det velkomment, at der i EU-strategien for Syrien lægges vægt på at understøtte den syriske befolknings og det syriske samfunds modstandsdygtighed; opfordrer EU og medlemsstaterne til at forstærke deres indsats for opbygning af det syriske folks og civilsamfunds kapaciteter, herunder sammen med og via aktører, der fremmer menneskerettighederne, ligestilling (herunder ligestilling mellem kønnene og minoritetsrettigheder), demokrati og myndiggørelse, i muligt omfang i Syrien og for de syriske flygtninge, der lever i eksil i regionen eller i Europa; understreger, at en sådan kapacitetsopbygning bør gøre det lettere for syrerne at styre overgangsprocessen (på områder som f.eks. medieregulering, decentralisering, kommunal administration og forfatningsudarbejdelse) med behørig hensyntagen til kvinders behov og rolle;

11. udtrykker tilfredshed med, at den rolle, som civilsamfundet, herunder kvindeorganisationer, spiller, blev anerkendt som en central del af en varig løsning; minder om, at EU bør tilskynde til og fremme passende deltagelse eller høring af civilsamfundet og kvinder i fredsprocessen i overensstemmelse med den samlede strategi for EU's gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 og 1820 om kvinder, fred og sikkerhed; insisterer på, at kvinders menneskerettigheder skal komme til udtryk i den nye forfatning;

12. mener, idet det gentager sin støtte til den globale koalitions bestræbelser for at bekæmpe Daesh, at EU-strategien også burde have behandlet aspekter vedrørende bekæmpelse af

ISIS/Daesh og andre terrororganisationer, der er opført på FN's lister, og understreget og fokuseret på de grundlæggende politiske og socioøkonomiske årsager, der har fremmet udbredelsen af terrorisme, samt fastlagt konkrete foranstaltninger til at tackle dem; mener endvidere, at der burde have været udarbejdet metoder til at bidrage til at bevare det syriske samfunds multietniske, multireligiøse og multikonfessionelle karakter;

13. understreger vigtigheden af at beskytte etniske og religiøse mindretal i Syrien og er af den stærke opfattelse, at enhver politisk proces bør være inkluderende og have til formål at genoprette Syrien som en multireligiøs og tolerant stat;

14. minder om, at den tidlige etablering af tillidsskabende foranstaltninger, herunder fuldstændig uhindret humanitær adgang i hele Syrien, levering af grundlæggende offentlige tjenesteydelser (vand, elektricitet, sundhedspleje), afslutningen af alle belejringer af byer og løsladelse af fanger og gidsler, er af afgørende betydning; hilser aftalen mellem den syriske regering og oprørsgrupperne om at tillade evakuering af fire belejrede byer velkommen; opfordrer indtrængende alle parter til at støtte og fremme vedtagelsen af en omfattende aftale om tillidsskabende foranstaltninger;

15. konstaterer med beklagelse, at den katastrofale civile konflikt har sat landet årtier tilbage, hvad angår social og økonomisk udvikling, og har tvunget millioner af mennesker ud i arbejdsløshed og fattigdom og medført betydelige ødelæggelser af sundheds- og uddannelsestjenester og omfattende fordrivelser af syrere samt hjerneflugt; påpeger derfor betydningen af at øge den ikkehumanitære bistand for at styrke modstandsdygtigheden hos befolkningen i Syrien og genstarte økonomien; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at udvise et langt større engagement i ansvarsdeling ved at gøre det muligt for flygtninge fra de syriske krigszoner at finde beskyttelse uden for den nærmeste naboregion, herunder via genbosættelse og humanitære adgangsordninger; mener imidlertid, at så snart konflikten er overstået, bør der ydes incitamenter til uddannede syriske flygtninge til at vende tilbage og bidrage til genopbygningen;

16. glæder sig over de nye prioriteter for partnerskab, som EU har indgået med Jordan og Libanon, samt over lettelsen af EU's oprindelsesregler for eksport fra Jordan; beklager, at et stort antal flygtninge i Jordan, Libanon og Tyrkiet stadig lever under usikre sociale og økonomiske betingelser og ofte er ude af stand til at finde (lovlig) beskæftigelse; opfordrer NF/HR til at insistere på, at myndighederne i Jordan og Libanon arbejder hen imod en fjernelse af de resterende (uformelle) hindringer, til at støtte udvidede muligheder for selvstændig erhvervsvirksomhed og til at leve op til forpligtelserne om jobskabelse for kvinder og unge;

17. støtter fuldt ud målet om at sikre, at en generation af børn i Syrien og i regionen ikke går tabt, og opfordrer til en yderligere indsats for at nå målet om at få alle flygtningebørn og sårbare børn i værtssamfund ind i uddannelsestilbud af god kvalitet med lige adgang for piger og drenge; understreger nødvendigheden af at anerkende den ofte uformelle uddannelse i flygtningelejrene og til at støtte psykologisk rehabilitering af disse traumatiserede børn;

18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen,

næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, regeringerne og parlamenterne i EU's medlemsstater, De Forenede Nationer, medlemmerne af den internationale støttegruppe for Syrien og alle parter, der er involveret i konflikten i Syrien, samt at sikre, at denne tekst oversættes til arabisk.